

Klostre i Nordsjælland

Lørdag den 25. august samledes vi en lille snes personer ved Søen i Hvalsø og drog til Nordsjælland for under Hans Cornelius kyndige vejledning at se på klostre i Nordsjælland – eller rettere klosterruiner.

Det havde været tanken, at turen skulle foregå i bus, men på grund af antallet af tilmeldte konkluderede bestyrelsen, at turen ville påføre foreningen et større underskud end forsvarligt. I stedet kørte vi i egne biler med samkørsel.

Første stop var Asserbo Slotsruin. Det var nyt for deltagerne, da Hans fortalte, at slottet startede som et karteuserkloster. Senere blev slottet forladt på grund af sandflugten.

Stedet fremtræder i dag meget idyllisk, efter at voldgraven er blevet oprenset for flyvesandet.

Næste stop var den ensomt beliggende gamle valfartskirke i Tibirke, som i dagens anledning var åben for os. Kirken var engang omgivet af en landsby af samme navn. Landsbyen delte skæbne med Asserbo Slot. Kirken havde også nær gjort det. Herfra smuk udsigt over den nyligt ryddede mose.

Tredje stop var cistercienserklosteret i Esrum og Esrum Møllegård. Her fik vi klosterets historie gennemgået af en af hovedkræfterne bag restaureringen og åbningen af bygningen for offentligheden Søren Widding. Desværre var der ikke plads til os i stedets restaurant, så vi måtte en lettere omvej over Hillerød for at få stillet sulten.

Sidste stop var Æbelholt. Her lå engang Nordens største augustinerkloster. Det var underligt at tænke på, at så stort et anlæg kun har efterladt sig så begrænsede levn.

Her havde munkene hospital. I en udstilling ses en udvalgt samling af de mest interessante af de skeletter, der er udgravet på kirkegården. Det var en uhyggelig samling med brud, betændelseskader, gigt, polio og ikke mindst krigsskader. Særlig gribende var skeletterne af kvinderne, der var blevet begravet med deres fostre og skelettet af den skindøde, der var vågnet op i kisten.

Her var også en lille klosterhave med mange af de lægeplanter, som munkene brugte i deres arbejde bl. a. den imponerende store bulmeurt, som nok har været den, som den skindøde har fået stillet smerterne med.